

MARC DE TREBALL

Antecedents

Entre el 2020 i 2023, a partir dels entrenaments de l'Edward Tamayo i els assajos amb LaCerdà, va sorgir una nova metodologia i llenguatge de dansa: **els Mantra**, una pràctica de composició coreogràfica en bucle basada en seqüències rítmiques de peus, posades en relació a la pelvis, l'espai i el grup.

Els Mantra s'inspiren en el **folklore llatinoamericà** i les **maratons ballables** per extreure l'essència rítmica, festiva i popular del ball en la seva dimensió més ritual. D'aquest sistema de composició coreogràfica en va sorgir una primera creació escènica (*El Baile de la Zurda*), que segueix en gira, especialment en la seva versió de carrer –que és justament un context popular. Els Mantra també tenen una vessant pedagògica, amb **tallers per a tots els nivells**, en els que es treballa la musicalitat, l'espai i el grup.

Motivació

Amb aquesta nova creació, LaCerdà vol seguir **explorant totes les potencialitats** escèniques dels Mantra, tant a nivell rítmic, com coreogràfic i espacial, accentuant la dimensió grupal amb més intèrprets a escena, la dimensió planimètrica amb dibuixos més complexos i la dimensió musical amb patrons rítmics diferents que conviuen en l'espai. D'aquesta manera s'assentaria definitivament un **nou llenguatge coreogràfic** per a la dansa contemporània, innovador i transgressor, però arrelat a la cultura popular.

Si bé els Mantra són un llenguatge tècnicament complex i les produccions de mig-gran format són difícils de tirar endavant en el context actual, l'aposta de LaCerdà és anar més enllà i plantejar una **peça de dansa per a cinc intèrprets** en què els Mantra despleguin tot el seu potencial coreogràfic, poètic i dramàtic.

D'altra banda, aquest projecte contribuiria sens dubte a la **consolidació de LaCerdà** com agent clau de l'escena catalana, ja que tota l'experiència acumulada i el reconeixement obtingut els darrers tretze anys cristal·litzarien en una **creació de mig-gran format** a l'alçada de les seves ambicions i de les aspiracions del sector de la dansa a Catalunya.

LÍNIES DE RECERCA:

Recerca coreogràfica

Els Mantra són **seqüències rítmiques** de peus que es repeteixen en bucle dins de recorreguts espacials específics. Aquestes seqüències, que s'enllacen i evolucionen a través dels cossos, creen un ritual màntic ple de força i energia que es potencia en la **repetició** (el bucle), generant una sensació d'atemporalitat i plenitud alhora que exalta l'experiència del moment present. De fet, els Mantra són infinits, no hi ha un nombre finit de seqüències possibles, sinó que, partint de les seves premisses (ritme, espai i grup), sempre se'n poden crear de noves.

Aquesta és una de les línies de treball d'aquest nou projecte: crear noves seqüències coreogràfiques tot explorant noves possibilitats **rítmiques i espacials** dels Mantra, partint sempre de la carnalitat i les intuïcions del cos en moviment, molt abans que d'intencions intel·lectuals o estètiques.

Recerca rítmica i musical

La música és un dels valors fonamentals d'una cultura, catalitzador d'una cosmovisió i d'una relació amb el món, que cristal·litzen en uns ritmes concrets. Per això, es vol explorar musicalment més enllà dels ritmes llatins i desplaçar els Mantra del seu context musical d'origen a **altres musicalitats i referents culturals** que permetin descobrir noves aplicacions del propi llenguatge coreogràfic. Musicalment es vol aprofundir en aquesta **diversitat cultural i festiva**, la diferència que es celebra a si mateixa com a tal, i que construeix alguna cosa en comú per anar plegades a un mateix lloc en l'espai. En el fons

(aquest lloc al que anem juntes) és el món que estem construint entre totes; per tant, millor que sigui **un món musical i ballable**.

Una altra de les intensions d'aquesta nova creació és aconseguir generar amb **el cos i el ball** el mateix que passa quan escoltem música, és a dir, que l'espectadora es deixi endur pel ritme del moviment i aquest li transmeti certes emocions o estats d'ànim. Es tracta d'utilitzar el cos en la dansa com s'utilitza un **instrument** en la música.

Recerca planimètrica

En la creació anterior, LaCerdà va treballar la composició dels Mantra en l'espai, però la coreografia era conjunta, per això, en aquesta nova investigació es vol fer més complex el disseny de la planimetria, **separant la trajectòria** de les intèrprets i **dissociant** les coreografies i ritmes, que poden succeir simultàniament. En aquest sentit, l'ampliació de l'equip de intèrprets és fonamental per poder explotar al màxim aquesta possibilitat, que també potencia el component visual per a l'espectadora, i permet donar molta més visibilitat a la **personalitat individual** de cadascuna de les intèrprets.

D'altra banda, l'exploració d'una planimetria més complexa també permet donar al públic espectador molts més matisos de la composició coreogràfica, generant un efecte **calidoscòpic**, propi de fenòmens naturals i tribals, molt relacionats, d'altra banda, amb el caràcter ritual i col·lectiu dels Mantra.

EIXOS TEMÀTICS

La ritualitat del ball

Des dels seus inicis, LaCerdà s'ha interessat pel concepte de **ritual** i els misteris que comporta, mostrant-ho a través de la dansa. Així com a *Dolorosa de los Llanos* (2021) s'endinsava en el ritual de la processó religiosa, a *El Baile de la Zurda* (2023) ho feia en la festa i el folklore llatinoamericans com a ritual.

El ritual es pot entendre com una acció simbòlica que ens connecta amb el sagrat o amb un sentit profund de l'existència, un pont entre el visible i l'invisible que es basteix a través del cos i el gest i en què **el temps queda suspès** justament en la repetició. Així, seguint les motivacions fundacionals de LaCerdà, es vol continuar explorant el caràcter ritual del ball a través d'aquest nou llenguatge coreogràfic. Tanmateix, si bé aquest és un punt encara per acabar de desenvolupar (coreogràficament, dramàtica i conceptual), som conscients que el **repte i risc** d'aquest nou projecte és anar més enllà respecte la peça anterior i el que han sigut fins ara els Mantra.

D'altra banda, el ritual ens connecta amb els cicles naturals i per tant, amb la natura com un valor en si mateix que l'ésser humà no hauria de voler dominar, sinó cuidar.

La celebració de la vida i la diversitat

En un moment històric en què el món sembla haver oblidat els horrors del segle XX, i ens trobem de nou en guerres genocides, amb l'auge de l'extrema dreta i el feixisme, i Occident es sorprèn enfront dels seus propis fracassos, esdevé més necessari encara posar damunt la taula tot allò de vitalitat i riquesa que té la humanitat en la seva **diversitat cultural i pluralitat de pensament**.

Des d'un punt de vista feminista, els Mantra són una excusa per estar i ballar plegades, per gaudir del ritme i la música en el propi cos i encomanar aquestes **ganes de moure's** al públic, que en el fons, no són sinó ganes d'estar vives, encara que només sigui per una estona: l'estona que dura la cançó. Però estar juntes tampoc és mai fàcil, sinó que calen acords i estar disposades a resoldre els conflictes; d'aquí també que els Mantra es tradueixin en la satisfacció per haver aconseguit els seus propòsits —**ballar plegades** en un mateix espai i al ritme de la música—; per això generen una sensació de felicitat, tant per les intèrprets que els ballen com per l'espectadora que els veu.

El ball, en la seva espontaneïtat, encarna l'instint més bàsic que ens fa estar vives, allò més primitiu en nosaltres que ens posa en moviment. El **gaudi i la vitalitat** del cos que balla s'encomanen en ganes de moure's, un apetit que neix de la tendència universal al moviment rítmic i compartit, present en totes les cultures i societats des de l'antiguitat.

METODOLOGIA DE CREACIÓ

Els Mantra i el cos

El projecte actual manté els Mantra com a llenguatge i metodologia de creació coreogràfica que parteix del cos i les seves intuïcions rítmiques, utilitzant el bucle per a estar connectades amb el cos, l'espai i les persones que l'habiten. De fet, el **cos** i la seva **visceralitat** han estat sempre el punt de partida metodològic de creació de LaCerdà, entenent que el cos, en la seva experiència, conté totes les seves potencialitats i la saviesa necessària per desenvolupar-les. El treball d'ordenar aquestes intuïcions o desenvolupar-les escènicament és posterior, però és en el **marge d'error** i el **risc** en l'exploració del desconegut que apareixen les línies de treball a seguir.

De fet, LaCerdà sempre ha treballar des d'un lloc molt **intuïtiu i col·lectiu** alhora, tant en la creació de seqüències de Mantra, com en la globalitat del procés de creació, veient a cada moment què és el que el projecte demana o proposa.

La improvisació

Anteriorment als Mantra, la metodologia de creació de LaCerdà era la improvisació a l'estudi, indagant en **la pròpia experiència individual biogràfica** a través del cos i el moviment, cosa que aparentment pot semblar molt allunyat dels Mantra. Tanmateix, aquest component d'improvisació individual que posa a prova l'interpret, es manté dins de la pròpia execució de les seqüències coreogràfiques. És a dir, els Mantra no són meres seqüències rítmiques i formals que es repeteixen, sinó que cada intèrpret hi ha de posar el millor de si com a ballarina en la seva **singularitat** i presència particular, fruit de tot un bagatge personal, cultural, professional i físic. D'altra banda, la improvisació també pot tenir lloc en aquest nou projecte.

OBJECTIUS

Investigar totes les **potencialitats** escèniques, musicals i dramatúrgiques dels Mantra.

Consolidar **els Mantra com a llenguatge coreogràfic** de la dansa contemporània.

Compartir els Mantra més enllà de l'exhibició, amb tallers per a estudiants, amateurs o fins i tot altres creadors. També per a persones amb discapacitat, que a través de la música i la repetició, puguin trobar altres maneres de moure's.

Investigar **el cos que balla com a instrument musical**, posant en valor la coreografia i la musicalitat com elements essencials de la dansa.

Reivindicar la **diversitat cultural i el col·lectiu** com a valor essencial de LaCerdà i les seves creacions (integrades per persones migrants i locals indistintament).

Continuar explorant el potencial del **ball i allò popular com a matèria prima** de la creació contemporània.

Explorar l'espontaneïtat i la celebració de la vida com a mitjà de comunicació amb l'espectador, aportant una **experiència positiva** enfront el pessimisme del món actual.

Connectar amb un **públic ampli i divers** (més enllà dels professionals de la dansa), que pugui gaudir d'una de la dansa com gaudeix de la música, de manera intuïtiva.

Crear una **peça de mig-gran format** per a cinc intèrprets.

Crear una **peça curta** a partir del material que pugui mostrar-se en un circuit de carrer.

Consolidar LaCerdà com a companyia clau i singular de l'escena catalana.

CALENDARI DE TREBALL

Aquest nou projecte de LaCerdà, s'està duent a terme en una primera fase de recerca i **aprofundiment metodològic** (2025) per provar, jugar i continuar explorant els Mantra com a sistema de composició.

Després d'aquesta primera fase d'investigació metodològica, es planteja una segona fase de creació i producció (2026), en la que es preveu definir **l'estructura coreogràfica** del nou espectacle en base a l'anàlisi musical i físic realitzat prèviament, comptant amb tot l'equip artística de intèrprets, il·luminació, vestuari, perruqueria, maquillatge, etc.

Per la segona fase s'espera comptar amb **diversos suports** de finançament, tant institucional com de coproducció i acord d'estrena, fruit de la bona rebuda de la creació anterior de LaCerdà i la seva extensa gira d'exhibició nacional i internacional. *El Baile de la Zurda* ha atret l'atenció de múltiples agents nacionals del món de la dansa que podrien tenir interès en recolzar aquesta nova producció.

Es preveu una **preestrena del projecte al SAT! Sant Andreu Teatre** a finals del 2026 i l'estrena absoluta per a l'any 2027, després de diverses mostres i residències, també en l'àmbit internacional. La participació al programa **+Contact** durant el 2026 ens permetrà mostrar la peça en format Open Studio en diferents ocasions a agents internacionals.

Tardor 2024: treball de taula (primeres idees, posada en comú, referents)

Hivern 2025: primeres trobades (dramatúrgia, concepte, contactes)

Primavera 2025: primers assajos d'investigació dels directors de la companyia

Estiu/Tardor 2025: assajos d'investigació amb la resta de intèrprets

2026: creació i producció d'una nova creació; preestrena al SAT!

2027: estrena nacional i internacional

SUPORTS:

Companyia **ALIANSAT** 25-26

Residència de creació a **Roca Umbert** (2025)

Residència de creació **La Turbo** (2025-26)

Espai d'assaig al **Graner** (en col·laboració amb Roca Umbert)

Espai d'assaig a **Fabra i Coats** (en col·laboració amb el SAT!)

Residència tècnica a **El Canal de Salt** (octubre del 2026)

LACERDA

LaCERda és una companyia de dansa contemporània que neix amb la intenció d'indagar escènicament sobre el **concepte de ritual** i els misteris que comporta. Treballa des de l'experiència, la sensació i la visceralitat amb l'objectiu d'assolir el **caràcter primari de la Dansa**, que és anterior al Verb i el Concepte. La caracteritza una forta empremta estètica, vinculada a la naturalesa de les danses rituals i a la **dimensió poètica del ball**.

Neix el 2013 a la ciutat de Barcelona, fundada per María Carbonell i Edward Tamayo Ruiz. Des del 2019 la direcció artística de la companyia està a càrrec de tres artistes llatinoamericans: **Edward Tamayo** (Colòmbia), **Johann Pérez** (Veneçuela) i **Valentina Azzati** (Argentina). El 2021, s'afegeixen a l'equip la ballarina i coreògrafa **Aina Lanas** (Catalunya) com a intèrpret, i **Júlia Vernet** (Catalunya), encarregada de la producció i la conceptualització.

LaCERda ha mantingut l'interès pel ritual com a *leitmotiv* que travessa totes les seves creacions, transformant-se en l'evolució de la companyia i la diversitat de llenguatges que ha estat capaç de desenvolupar per a cadascun dels seus projectes. Aquesta versatilitat creativa dona compte del seu **caràcter desafiant i visceral**, ja sigui des del misteri d'allò aliè i desconegut com des de l'espontaneïtat d'allò popular i festiu. Es tracta d'un treball dansístic essencialment popular i rigorosament musical, que manté el caràcter poètic i ritual del ball en tant que **manifestació carnal de quelcom espiritual** i com a matèria prima de la creació contemporània.

Les seves primeres peces –*Un Solo Ciego* (2016) i *TanGo* (2017)– van assentar les bases d'un treball col·lectiu i un **llenguatge transgressor** que van situar la companyia a l'avantguarda de l'escena alternativa de Barcelona. Amb les següents creacions –*WINA* (2017) i *Warm Up* (2020)– van aprofundir en la improvisació com a eina de recerca i creació per explorar tant a nivell físic com escènic a partir de la seva experiència de la immigració i visió de l'escena. Aquesta **reflexió sobre la identitat** a partir de les seves arrels es va accentuar amb la creació de l'univers de *Tres Solos Juntos –Dolorosa de los llanos* (2021), *Flornecia* (2019/2023) i *Dos Solos Juntos: Dolorosa & Flornecia* (2023)–,

en què LaCerdà es va capficar en l'exploració del **concepte de feminitat i la processó religiosa** en relació a experiències biogràfiques dels seus creadors.

El 2023 suposa un punt d'inflexió en la companyia, ja que en el procés de creació de *El Baile de la Zurda* (2023 i 2024), i en paral·lel als entrenaments de l'Edward Tamayo, apareix un **nou llenguatge coreogràfic** que serà la nova senya d'identitat de LaCerdà. Es tracta dels 'Mantra', un sistema de composició coreogràfica en bucle inspirat en les **maratons ballables i el folklore llatinoamericà**, que mostra una cara molt més lluminosa i festiva de la companyia. De fet, les darreres peces de LaCerdà –els solos *Obsequio* (2024 i 2025) i *Tempo y tono* (2025)– continuen amb aquesta aposta per **la musicalitat i la dimensió popular** del ball, però des d'un treball més individual i personal.

En paral·lel a les seves creacions i l'exhibició, LaCerdà ha organitzat **workshops amb mestres** que els han inspirat, com David Zambrano, Edivaldo Ernesto, Horacio Macuacua, Sita Ostheimer i Julyen Hamilton. En l'àmbit pedagògic, la companyia també va desenvolupar el seu propi format de taller, el *FULLDANCE Improvisation Workshop* que es va impartir entre 2017 i 2021. Actualment, LaCerdà ofereix **tallers de 'Mantra'** per ballarins professionals, estudiants i *amateurs*, així com processos de creació a partir d'aquest llenguatge per a companyies joves o ballarins en formació.

PRODUCCIONS EN GIRA:

El Baile de la Zurda (carrer):

Estrenada al juny de 2023 al Festival Trayectos de Saragossa (en la xarxa Acieloabierto).

El Baile de la Zurda (sala):

Estrenada a l'abril de 2024 al SAT! Sant Andreu Teatre de Barcelona.

Obsequio (carrer i sala):

Versió de carrer: Estrenada al juny de 2024 al Festival Trayectos de Saragossa.

Versió de sala de 30 minuts: Estrenada al setembre de 2025 a La Briqueterie de París.

Versió de sala de 45 minuts: Preestrena a La Casa Elizalde i estrena al SAT! Sant Andreu Teatre de Barcelona a l'octubre de 2025.

Tempo y tono (carrer i sala):

Presentada al Tictac Arts Center de Brussel·les a l'octubre de 2024. Estrenada en versió de carrer al festival DZM de Cáceres al setembre de 2025 i en versió de sala al SAT! Sant Andreu Teatre de Barcelona a l'octubre de 2025.

PRODUCCIONS ANTERIORS:

Dos Solos Juntos: Dolorosa & Flornecia (sala):

Estrenada a l'abril de 2023 a la Sala Versus Glòries de Barcelona.

Flornecia (sala, espais no convencionals):

Estrenada el 2019 al Festival PUFF i al 2023 a la Sala Versus Glòries de Barcelona.

Dolorosa de los Llanos (sala):

Estrenada el març de 2021 a la Sala Hiroshima amb la coproducció de la Quinzena Metropolitana de Dansa de Barcelona.

WARM UP (sala):

Estrenada a La Lleialtat Santsenca al febrer de 2020.

WINA (When I'm Not Around) (sala):

Estrenada el 2017 al Performance Internacional Festival of Mainz (Alemanya).

TanGo (sala):

Estrenada el 2017 al Performance Internacional Festival of Mainz (Alemanya).

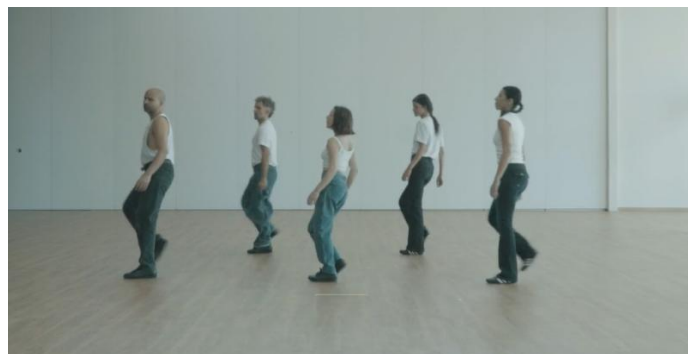
Un Solo Ciego (sala):

Estrenada el 2016 al Centre Cívic Barceloneta.

PEÇA EN PROCÉS DE CREACIÓ:

Procés de creació 2025 – 2027. Preestrena prevista per finals de 2026 al SAT! Sant Andreu Teatre de Barcelona.

PROJECTE DE CREACIÓ AMB BALLARINS JOVES DE BARRANQUILLA

A l'agost del 2025 vam dur a terme un procés de creació a partir dels Mantra amb Salao., una companyia jove de Barranquilla (Colòmbia) que està obrint camí en la dansa contemporània a la ciutat, arrelats en la seva cultura popular. Aquest projecte va ser possible gràcies a un ajut del Ministeri de Cultura de Colòmbia.

ENLLAÇOS

Web: <http://www.lacerda.es/>

Vimeo: <https://vimeo.com/comobailalacerda>

Instagram: https://www.instagram.com/comobaila_lacerda/

PRODUCCIONS EN GIRA:

El Baile de la Zurda (carrer):

Teaser: <https://vimeo.com/992853940>

Peça completa: <https://vimeo.com/952079103/ccf23bf187>

El Baile de la Zurda (sala):

Teaser: <https://vimeo.com/949135058>

Peça completa: <https://vimeo.com/944837888/66cbc3d858>

Obsequio:

Teaser: <https://vimeo.com/1132016917>

Versió de carrer: <https://vimeo.com/1131407783/a5ef333831>

Versió de sala de 30 minuts: <https://vimeo.com/1131415528/1aa05b>

Versió de sala de 45 minuts: <https://vimeo.com/1008853734> (per actualitzar)

Tempo y tono:

Teaser: <https://vimeo.com/1129267669>

Peça (10 minuts): <https://vimeo.com/1027795695/bd89f7a5e5>

PRODUCCIONS ANTERIORS:

Dos Solos Juntos: Dolorosa & Flornecia:

Teaser: <https://vimeo.com/992955036>

Peça completa: <https://vimeo.com/952094363/b28adefdec>

Flornecia:

Teaser: <https://vimeo.com/369515101>

Peça completa: <https://vimeo.com/992134984/5fcea33e35>

Dolorosa de los Llanos:

Teaser: <https://vimeo.com/952080880>

Peça completa: <https://vimeo.com/656973070> (Contrasenya: Dolorosa9).

WARM UP:

Teaser: <https://vimeo.com/1131376919>

Peça completa: <https://vimeo.com/469722739>

(contrasenya: LACERDA2020_WARMUP)

WINA (When I'm Not Around):

Teaser: <https://youtu.be/tNXMs87wZuo>

Peça completa: <https://youtu.be/HhHGfYGjRBU>

TanGo:

Teaser: <https://vimeo.com/173247799>

Peça completa: <https://vimeo.com/995454409/b9b524eb96>

Un Solo Ciego:

Peça completa: <https://vimeo.com/995459031/030e419176>

PEÇA EN PROCÉS DE CREACIÓ:

Material coreogràfic de la recerca:

Idea coreogràfica 1: <https://vimeo.com/1105400184/b1a921093f>

Idea coreogràfica 2: <https://vimeo.com/1105406961/db428437e7>

Vídeo explicatiu per la convocatòria del Graner:

https://drive.google.com/drive/folders/1U_j1SWwYLp2WpJNf6fmS8ZgLjrTQfb9G

PROJECTE DE CREACIÓ AMB BALLARINS JOVES DE BARRANQUILLA

Material audiovisual:

<https://drive.google.com/drive/folders/1AKGRK3T4U7psiFD5IRnu2145DhroSpB->

Material fotogràfic:

<https://drive.google.com/drive/folders/1AKGRK3T4U7psiFD5IRnu2145DhroSpB->

BIOGRAFIA DE LES CREADORES:

Edward Tamayo (Colòmbia) | Fundador, direcció artística i intèrpret

Nascut a Mesitas del Colegio (Colòmbia), és codirector i fundador de la companyia de dansa LaCerde, amb seu a Barcelona. Amb aquesta companyia ha dirigit, interpretat i creat les peces *Tango*, *Un Solo Ciego*, *Warm Up*, *Paiopony* i *Flornecia*, presentades en diferents espais, entre ells el Festival Internacional de Performance PAD de Magúncia (Alemanya), el Festival PUF de Pula (Croàcia) i el Certámen Coreográfico de Madrid (Espanya). El 2023 el solo *Flornecia* es va interpretar al 5è Aniversari del Centre d'Art TIC TAC de Brussel·les i el 2024 al festival Trópico Infierno de Bogotá.

Ha dirigit i coreografiat l'última creació de LaCerde: *El Baile de la Zurda*, un homenatge a la dansa i a les arrels llatinoamericanes dels directors de la companyia, que s'ha presentat en versió sala i de carrer més d'una trentena de vegades. Actualment ha presentat una nova peça en solitari: *Tempo y Tono*, un solo que explora la musicalitat interna del ballarí en tant que la música és essencial a la dansa.

Té experiència com a professor de les tècniques Flying Low i Passing Through, i assistent de David Zambrano (2017), però recentment ha desenvolupat i ensenya el seu propi sistema coreogràfic, anomenat "Mantra". Es tracta d'una proposta de composició coreogràfica que se centra en la relació dels cossos amb l'espai, el grup i la musicalitat. Es basa en seqüències curtes de peus i pelvis, amb l'ús exhaustiu del ritme i la repetició en un bucle (el Mantra). L'espectacle *El Baile de la Zurda* pren els Mantra com a base coreogràfica.

Ha impartit classes a escoles de Barcelona com l'Institut del Teatre, AREA, IAB, La Caldera, i a d'altres ciutats d'Espanya. També ha ensenyat diverses vegades a Colòmbia en llocs com La Casona de la Danza, CENDA, Trópico Infierno, entre d'altres. A l'octubre de 2024 va impartir un taller de Mantra al Tictac Arts Center de Brussel·les.

<https://www.instagram.com/edwardtamaayo/>

Johann Pérez Viera (Veneçuela) | Direcció artística i intèrpret

Ballarí i realitzador audiovisual d'origen veneçolà establert a Barcelona des de fa més de 15 anys.

Inicia les seves dues carreres a Caracas, Veneçuela, i el 2009 emigra a Barcelona, on es forma en cinema documental a l'ESCAC i en dansa i coreografia amb diferents mestres d'arreu d'Europa. Estudia de manera continuada amb coreògrafs, ballarins i pedagogs com Julyen Hamilton, David Zambrano, Sita Ostheimer, Cecília Colacrai, Horacio Macuacua, Antón Lachky, Peter Jazco, Thomas Hauert, entre molts altres.

A partir del 2016 forma part de l'equip creatiu de la companyia LaCerdà, les peces de la qual han estat representades en diferents festivals arreu d'Europa i Llatinoamèrica, incloent-hi la Quinzena Metropolitana de Barcelona amb la peça *Dolorosa de los Llanos*, el seu segon treball com a ballarí i coreògraf, i el Festival de Dansa en la Ciutat de Bogotá, Colòmbia, amb la seva primera proposta coreogràfica *WINA*. El seu últim treball com a ballarí amb LaCerdà, *El Baile de la Zurda*, es va estrenar al SAT! a l'abril de 2024, i actualment està de gira la versió de carrer.

Obsequio és la seva primera proposta en solitari, que ja va guanyar un premi de desenvolupament en el Certamen Coreogràfic de Madrid, a través del seu programa de suport Me Myself and I 2022.

També ha desenvolupat la seva tasca pedagògica com a coreògraf col·laborador del projecte Sudansa, que treballa amb la creació de projectes coreogràfics a les escoles de l'àrea metropolitana de Barcelona, i que presenta els seus treballs cada any a la sala MAC del Mercat de les Flors.

A més, compta amb una extensa experiència en la realització de vídeos, amb la qual ha tingut l'oportunitat de treballar en nombrosos projectes i companyies de l'escena local de Barcelona i Madrid.

www.johannperez.com

Valentina Azzati (Argentina) | Direcció artística i intèrpret

Ballarina i directora d'art. Es forma entre l'Argentina i Europa. Paral·lelament als seus estudis en dansa s'endinsa en l'estudi de la il·luminació i el vestuari, i el combina amb el seu treball coreogràfic, tant a nivell escènic com audiovisual.

Cofundadora i codirectora artística de Si Los Martes Fueran Viernes (SLMFV), casa d'improvisació escènica que produeix peces de composició en temps real des del 2018 a Barcelona. Ha produït més de 30 peces en les quals han col·laborat més de 180 artistes,

entre elles una coproducció amb el Mercat de les Flors amb suport de la Generalitat de Catalunya. Han guanyat un esment especial en els Premis de la Crítica Catalana 2023 pel seu festival Enemigos Intimos.

Des del 2019 codirigeix la companyia LaCerdà al costat d'Edward Tamayo Ruiz i Johann Perez Viera, tres artistes llatinoamericans i euroresidents que investiguen coreogràficament el ritual i la cultura folklòrica de les seves terres natales. L'any 2021 realitza la direcció general d'una peça de mitjà format d'aquesta companyia titulada *Dolorosa de los llanos*, coproduïda per Sala Hiroshima i Festival Quinzena Metropolitana de la Dansa de Barcelona. Participa com a ballarina i assistent de direcció de la versió de sala de l'última peça de LaCerdà: *El Baile de la Zurda*, que es va estrenar al SAT! a l'abril de 2024 i segueix girant en versió de carrer.

Ha dissenyat les llums de l'última peça de Gastón Core i ha treballat com a Stage Manager de les seves gires nacionals i internacionals. També treballa com a performer i responsable tècnica de la companyia Los Informalls des del 2019, creada i dirigida per Luis García i Pere Joseph Vilaplana.

Treballa regularment com a estilista i directora d'art de la productora audiovisual Restarts Studio i com a directora d'imatge de la marca Aurea Fibras Nativas.

<https://www.instagram.com/valentinazzati/>

BIOGRAFIA DE LES COL·LABORADORES:

Júlia Vernet (Catalunya) | Producció i conceptualització

Graduada en Filosofia i màster en Pensament Contemporani i Tradició Clàssica per la Universitat de Barcelona (2018 i 2019), s'ha especialitzat en autors com Kant i Arendt, especialment en relació a la filosofia de la ment, l'estètica i problemàtiques entorn la imaginació i la llibertat. Ha realitzat estudis de doctorat amb el Seminari Filosofia i Gènere sota la direcció de la Dra. Lorena Fuster (2021-2025).

Treballa en l'àmbit de la conceptualització i la producció amb les companyies de dansa contemporània LaCerdà i LA LLAVE SAL, establertes a Barcelona. Des de 2018 col·labora a la revista cultural *Núvol* com crítica d'arts escèniques i com a redactora sobre esdeveniments culturals entorn el pensament i la filosofia. El 2022 comença a col·laborar en les activitats i publicacions de la revista *Recomana*, on participa en pòdcasts, postfuncions, entrevistes i cròniques de fires i festivals. Des de setembre 2024 porta la coordinació de dansa en aquesta última.

Al novembre de 2025 imparteix un taller de conceptualització en dansa organitzat per l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya.

Té experiència com a ballarina *amateur* de ballet i dansa contemporània, centrada en l'aprenentatge de Flying Low i tècniques d'improvisació, amb professors com Edward Tamayo, Miquel Barcelona, Jordi Ros, Eulàlia Blasi, Griselda Marfil i Rafa Jagat.

Ha cursat les assignatures de Teoria de la Dansa i Història de la Dansa a l'Institut del Teatre, impartides pel dramaturg i teòric Roberto Frattini.

Aina Lanas (Catalunya) | Intèrpret

Ballarina, coreògrafa i directora de moviment formada dansa clàssica, danses urbanes i dansa contemporània entre Espanya, USA, el Japó i el Senegal. Graduada en fotografia per l'escola IDEP de Barcelona i actualment cursant el Grau d'Arts per la UOC.

Interessada en la improvisació, la coreografia i concretament en la creació escènica, ha treballat com a intèrpret i cocreadora de moviment en companyies com: Kulbik, Jazzbetween, InMotus, Africa Moment, Piny Orquidaceae, Núria Guiu o LaCerdà, girant internacionalment amb molts dels seus espectacles. S'ha unit a projectes musicals com Raquel Lúa o Alex

Serra participant en els seus directes i videoclips.

Dirigeix el seu propi projecte: Cia Aina Lanas, des del qual ha dirigit peces com Aye-Nah, MAWU i Sosiego. Ha estat convidada a festivals com: Deltebre Dansa (ÉS), La Machine (CR), Nòmada (SAL), Mercé (ÉS), Sismògraf (ÉS), Loop (PT), Dança Almada (PT), Grec Festival (ES), SchaubudenSommer (GER), Spoffin (HL), etc. Dirigeix els seus propis projectes de videodansa, rebent pel seu últim projecte 'desasosiego' tres premis internacionals a 'Millor Coreografia', 'Millor Curt' i 'Grand Award' en el Festival Homescreen de San Diego.

Ha impartit Danses Urbanes dins del Grau Superior de Coreografia de l'Institut del Teatre i treballa per a la indústria musical, TV, publicitat i/o marques com a ballarina i directora de moviment.

Actualment forma part de l'equip creatiu i de producció de la casa d'improvisació Si Los Martes Fueran Viernes, des d'on ha contribuït en produccions com: Casa Nostra, The Royal Battle, Antes que se acabe el mundo i Festival Enemigos Íntimos entre Barcelona i Buenos Aires.

Ha estat guanyadora del premi a 'Millor ballarina' als Premis de la Crítica 2023 per la seva última creació amb la cia WAN, *You are not a Ghost*, presentada al Mercat de les Flors a l'octubre de 2025.

<https://ainalanas.com/>

Milagros García Salgueiro (Argentina) | Intèrpret

Es titula el 2014 en Mètodes de Dansa per la Universitat Provincial de Córdoba, Argentina, rebent una beca per mèrit acadèmic.

A Córdoba forma part de les cïes Altibajos Constante Movimiento, Manifiesto/Movimiento artístico, Cortejo Escena i Cia. Macho i balla a diversos escenaris de la ciutat.

Des del 2016 viu a Barcelona i ha col·laborat com a intèrpret en ReMouTe de l'APdC (2016), LA (HORDE) (2016), LaCerdà (2017), Grup Rotonda (2019), João Fiadeiro (2019), LaSúbita (2021), Col·lectiu Lamajara (2020/21), Exploding Fest (2021), Los Informalls (2021-), Big Bouncers (2022), Lucas Condró (2022-), Mal Pelo (2023-).

S'ha format amb Lucas Condró, Mal Pelo, Marina Mascarell, Deborah Hay, David Zambrano, Horacio Macuacua, João Fiadeiro, entre d'altres.

Des del 2018, dirigeix i produeix Si Los Martes Fueran Viernes, on es dedica a l'estudi, la pràctica i la realització de peces de composició instantània.

Actualment es dedica a la creació del seu primer projecte escènic *Es pecado que una virgen ría con descaro* i imparteix classes en espais com Àrea, Espai de Dansa i Creació, Nunart Guinardó, Casa del Moviment, entre altres. En paral·lel, participa com intèrpret de la darrera creació de Mal Pelo, *WE*, estrenada al Mercat de les Flors.